

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2922/2020
20.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Ђуричић, адвокат из ..., против туженог Предузећа за производњу, промет и услуге „D&V Best Pack“ ДОО Београд, кога заступа Ранко Јовичић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1448/20 од 17.06.2020. године, у седници одржаној 20.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1448/20 од 17.06.2020. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1448/20 од 17.06.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Руми П1 40/16 од 11.03.2020. године, којом је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му на име накнаде нематеријалне штете исплати на име претрпљених физичких болова 150.000,00 динара, на име претрпљеног страха 100.000,00 динара, на име душевних болова због умањења животне активности 150.000,00 динара и на име душевних болова због наружености 100.000,00 динара, све са каматом од 11.03.2020. године до исплате; а обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка од 162.000,00 динара.

Против правноснажне првостепене пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је дана 29.03.2016. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 500.000,00 динара.

У овом спору из радног односа који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. ЗПП, у коме је ревизија увек дозвољена, већ на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора очигледно не прелази 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић